

เพื่อนที่เก่งเหมือนกันนะริว

นิทานเสริมทักษะการยอมรับและเห็นคุณค่าผู้อื่น
หนังสือนิทานเล่มเล็กเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กไทยในศตวรรษที่ 21

ครูเกียรติศักดิ์ ปินชัย (ครูไกด์)
เรื่องและภาพ

ประวัติผู้จัดทำ

นายเกียรติศักดิ์ ปินชัย

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.๑

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนบ้านแม่ลา ย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕

วัน เดือน ปีเกิด ๒๗ มกราคม ๒๕๓๖ อายุ ๒๘ ปี

ที่อยู่ตามภูมิลำเนา ๑ หมู่ ๑๒ ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ๕๑๑๘๐

ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาตรี

คุณวุฒิ ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชา ภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คุณวุฒิ ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผลงานการผลิตสื่อ/นวัตกรรม

แบบฝึกพัฒนาการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) Anyflip

เพจ ห้องเรียนรู้คุณครูไกด์

เพื่อนก็เก่งเหมือนกันนะริว

นิทานเสริมทักษะการยอมรับและเห็นใจ
สำหรับเด็กโต

นิทานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กไทยในศตวรรษที่ ๒๑

เกียรติศักดิ์ บินชัย
เรื่อง และ ภาพ

คำนำ

หนังสือนิทานเรื่อง “เพื่อนก็เก่งเหมือนกันนะริว” เป็นหนึ่งในนิทานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กไทยในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมทักษะการยอมรับและเห็นคุณค่าผู้อื่น นอกจากเด็กจะเห็นคุณค่าของตนเองแล้ว ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ย่อมต้องเห็นคุณค่าของผู้อื่นด้วย ยอมรับความสามารถ ความแตกต่างของบุคคล ทำความเข้าใจผู้อื่น จะช่วยให้เด็กมีทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้าพเจ้าจึงได้จัดหนังสือนิทานชุดพัฒนาทักษะชีวิตเด็กไทยในศตวรรษที่ ๒๑ เนื่องจากเล็งเห็นความสำคัญ ของทักษะชีวิตของเด็กไทยในปัจจุบัน โดยใช้นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษา และเรียนรู้จากพฤติกรรม ของตัวละคร เพื่อให้เด็กมีทักษะชีวิตเป็นภูมิคุ้มกัน ตั้งรับต่อการก้าวรุกรุกทางสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน ตลอดจนฝึก การใช้ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ลาย คณะครูทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะ เป็นกำลังใจ และนักเรียนที่ข้าพเจ้ารัก ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าจัดทำนิทานชุดนี้ขึ้นจนสำเร็จลุล่วง ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนิทานพัฒนาทักษะชีวิตเด็กไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ของข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สร้างแรงบันดาลใจ และเปลี่ยนแปลงสังคมได้ไม่มากนัก

นายเกียรติศักดิ์ ปินชัย
(ตำแหน่ง ครู คศ.๑ โรงเรียนบ้านแม่ลาย)

วีวเป็นนักกีฬาของโรงเรียน ที่เก่ง และแข็งแรง
วิชาพลศึกษาจึงไม่มีใครเก่งเท่าวีวเลย

ในชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา คุณครูให้แบ่งกลุ่มเพื่อสอบสมรรถภาพ
โดยให้แบ่งกลุ่มเพื่อให้ช่วยกันฝึก

แน่นอนว่าใคร ๆ ก็อยากอยู่กับวิวเพราะวิวเก่งกีฬา
วิวเลือกตะวัน เพราะตะวันเป็นผู้ชาย น่าจะสอบผ่านได้ง่ายกว่าเพื่อนผู้หญิง

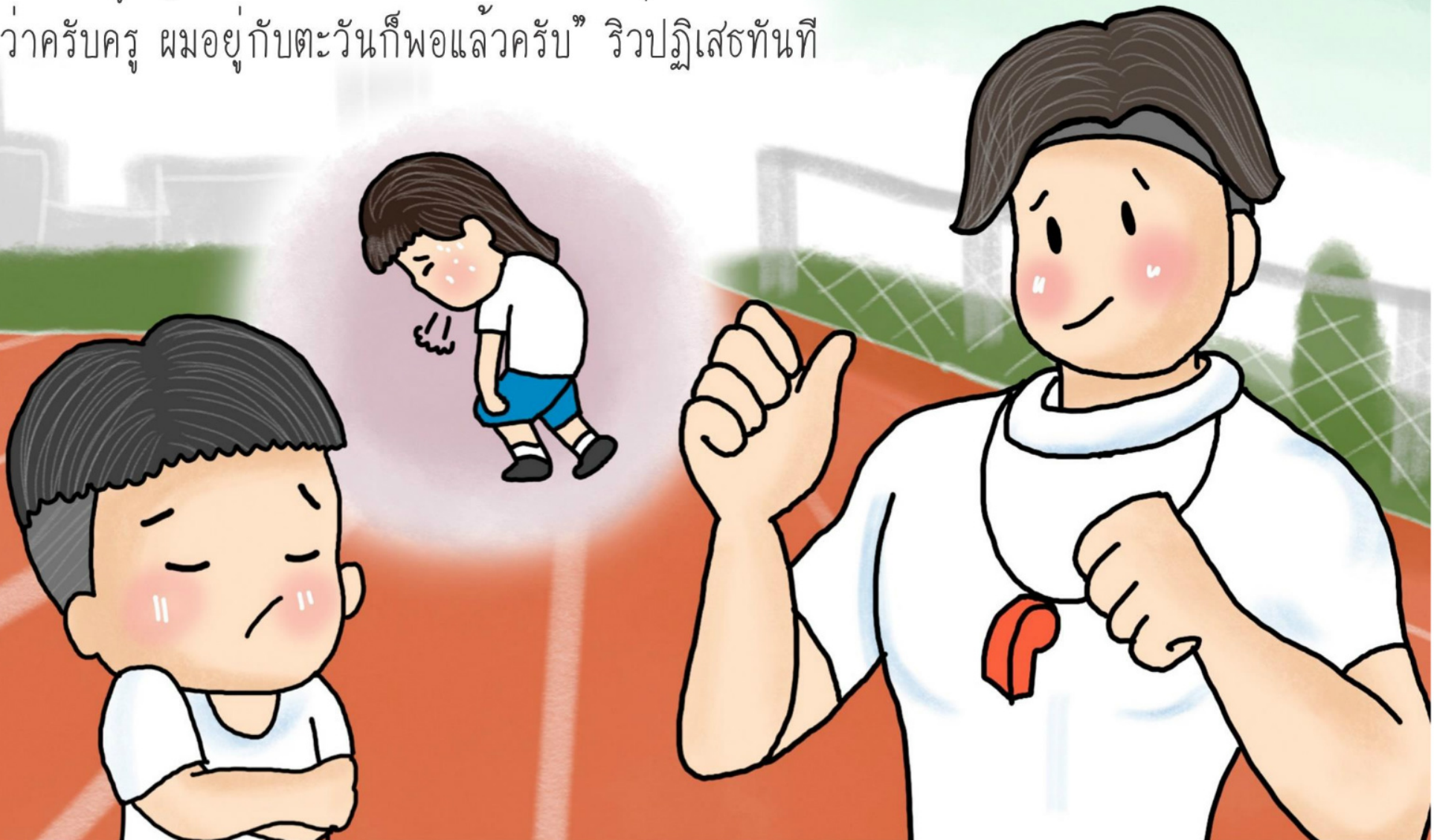
ทุกคนได้กลุ่มแล้ว เหลือเพียงมะลิคนเดียวที่ยังไม่มีกลุ่ม
เพราะมะลิไม่ค่อยเก่งวิชาพละ

“อ้าว มะลิ หนูยังไม่มีกลุ่มหรือครับ” คุณครูถาม

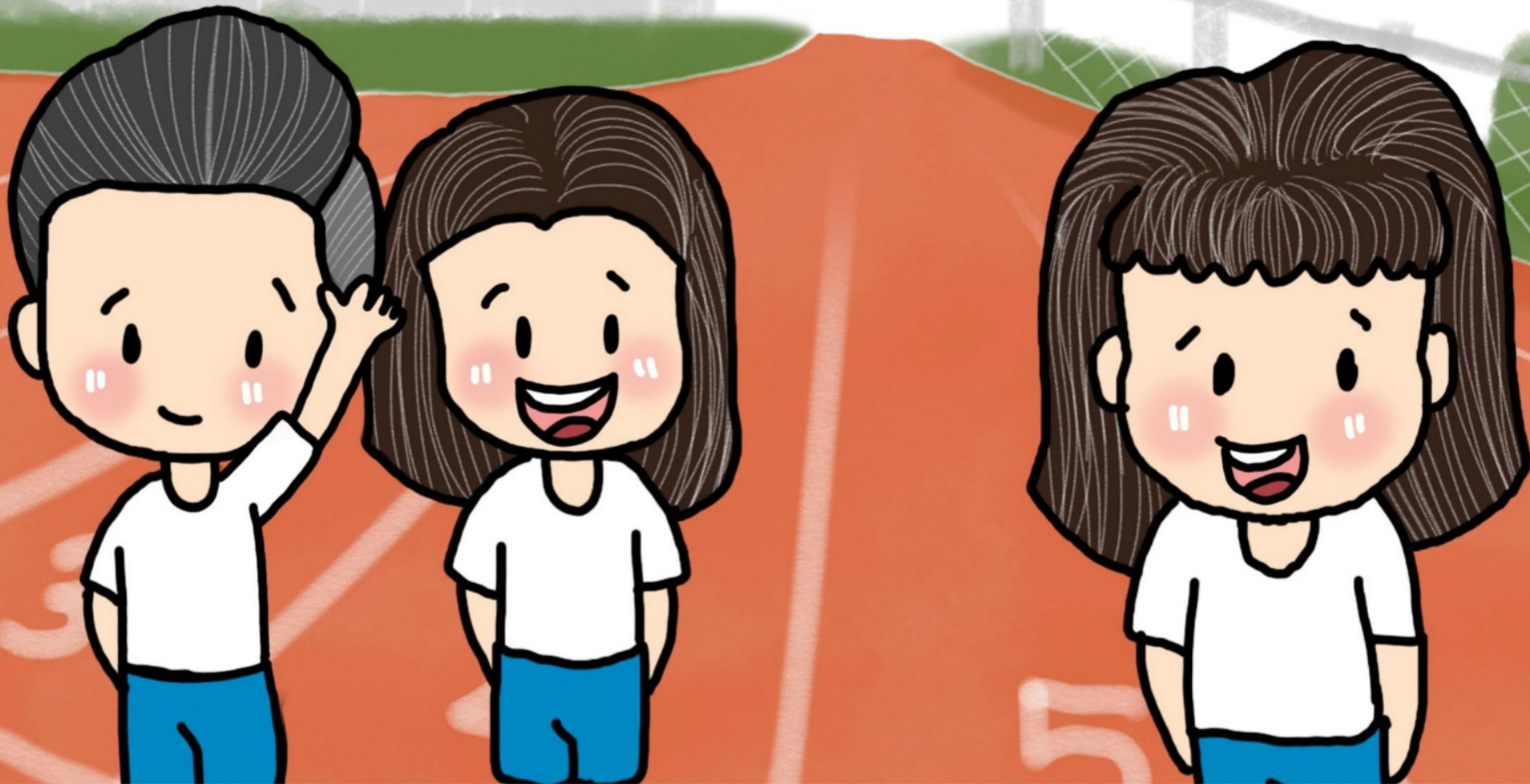
“ใช่แล้วค่ะ หนูไม่รู้จะอยู่กับใครค่ะ” มะลิตอบคุณครู

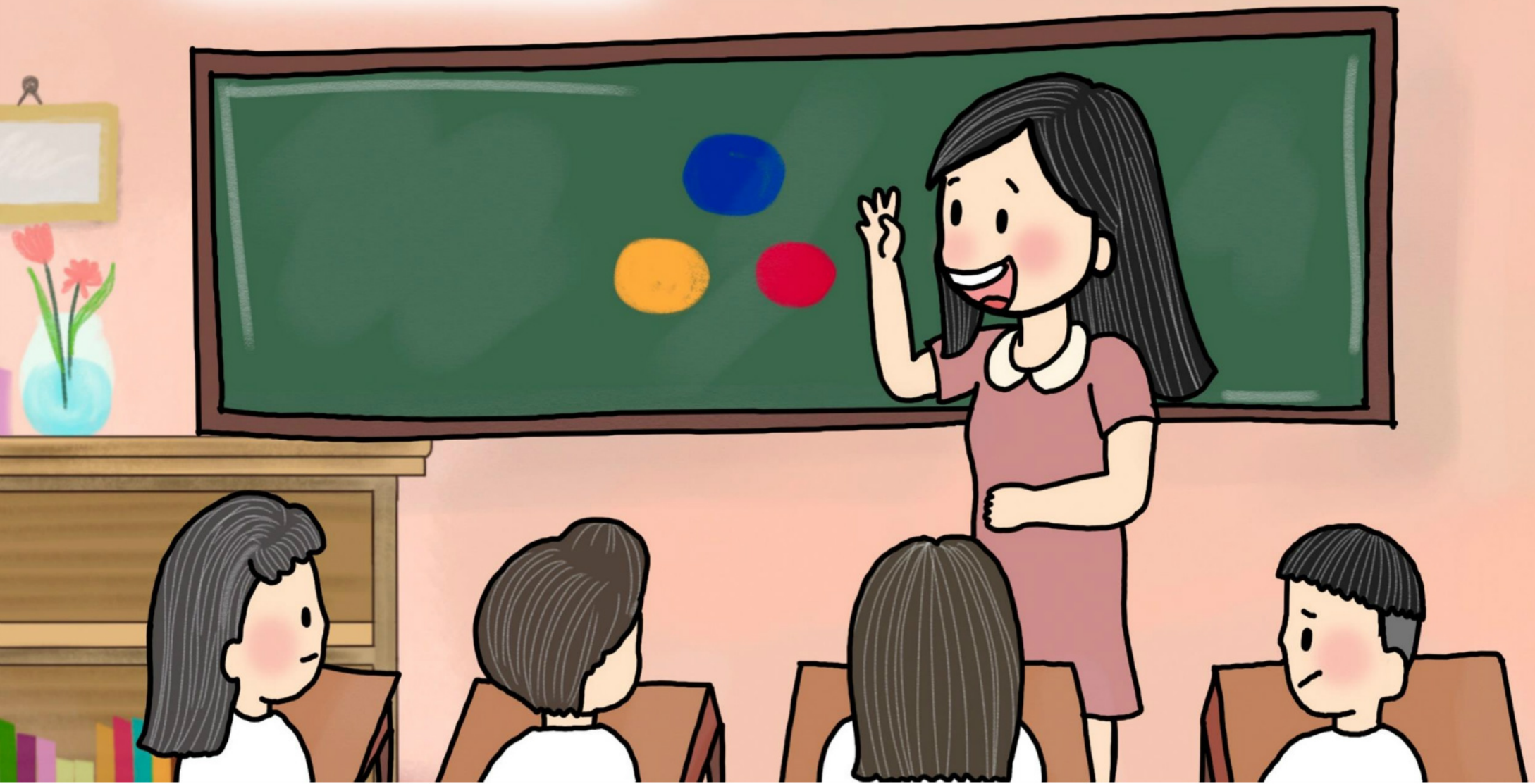
คุณครูจึงถามวีวให้มะลิไปอยู่ในกลุ่มด้วย
แต่วีวไม่ยอมให้มะลียู่กลุ่มกับตนเองสักเท่าไร
เพราะมะลิเป็นผู้หญิง ร่างกายอ่อนแอ กลัวทำให้กลุ่มช้า
“ไม่ดีกว่าครับครู ผมอยู่กับตะวันก็พอแล้วครับ” วีวปฏิเสธทันที

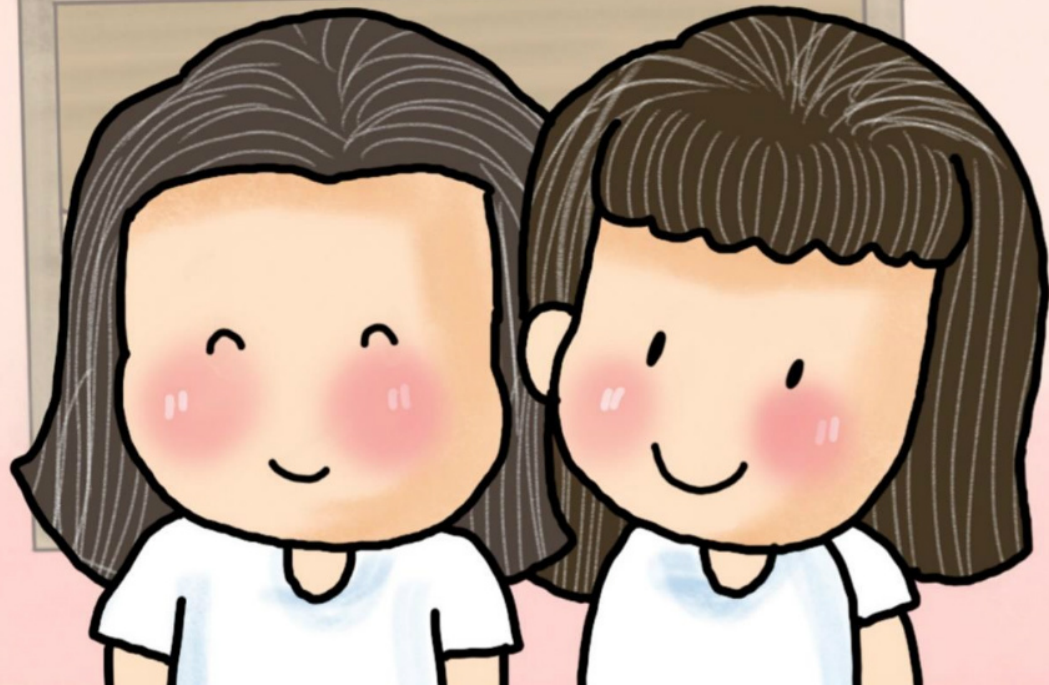
ต้นน้ำ จึงอาสารับมะลิมาอยู่ในกลุ่มด้วย
มะลิดีใจที่ต้นน้ำยินดีที่จะให้อยู่กลุ่มด้วย
ทุกคนต่างตั้งใจฝึกฝนและสอบในคาบวิชาผลเป็นอย่างดี

ช่วงบ่ายวันนี้ เป็นคาบวิชาศิลปะ คุณครูให้แบ่งกลุ่มเช่นเคย เพื่อช่วยกันวาดภาพ
ครั้งนี้ใคร ๆ ก็อยากอยู่กลุ่มกับมะลิ เพราะมะลิวาดภาพสวย เก่งศิลปะ
และด้วยความที่มะลิเป็นคนใจเย็น

แต่วิวกลับไม่ถนัดงานศิลปะเลยสักนิด เลยไม่รู้ว่าจะอยู่กลุ่มกับใคร
กลายเป็นวิวที่เป็นคนสุดท้ายที่ไม่มีกลุ่มอยู่กับเพื่อน

“อ้าว ริว ยังไม่มีกลุ่มอยู่หรือลูก” คุณครูถาม
“ยังเลยครับ ผมไม่รู้ว่าจะอยู่กับใครดี” ริวตอบ
มะลิจึงอาสาเรียวมาอยู่ในกลุ่มด้วย
“หนูให้ริวอยู่กลุ่มกับหนูได้คะครู” มะลิบอกคุณครู

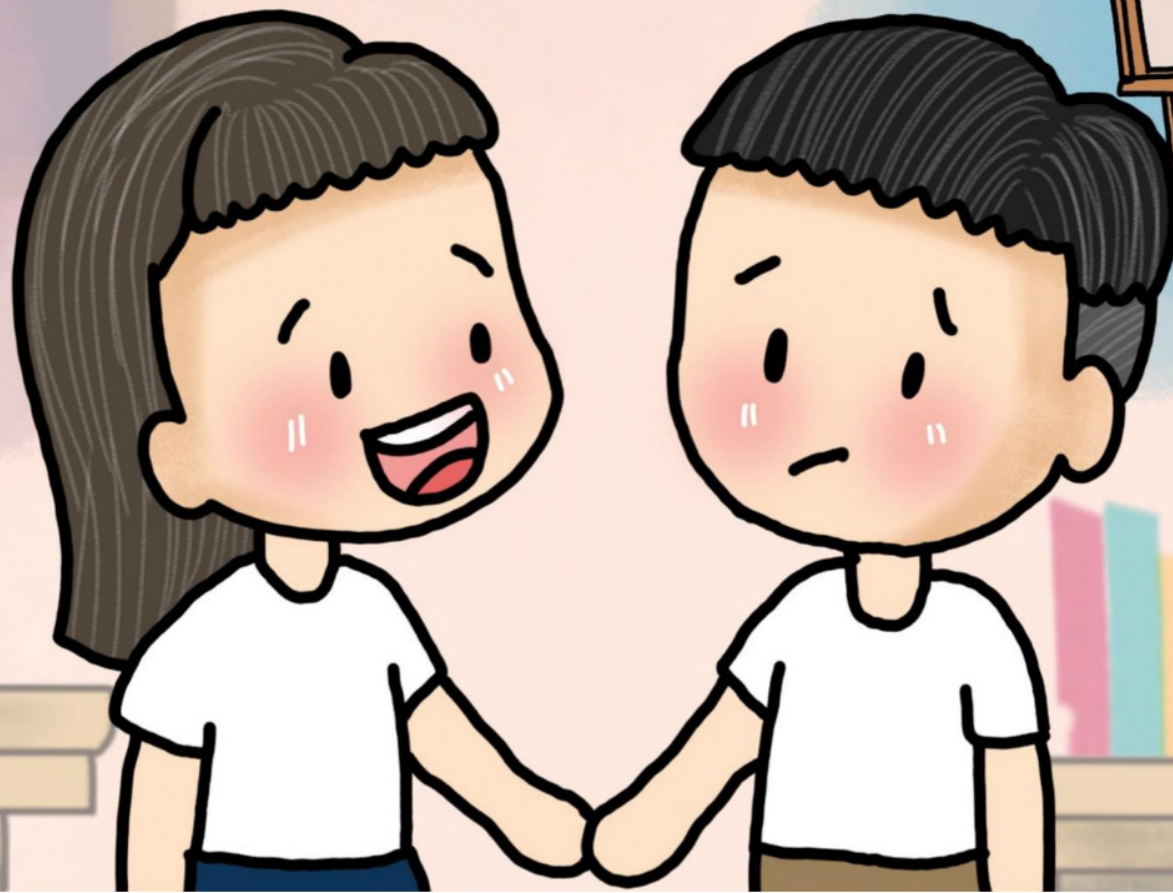
วีวู้สึกผิดที่เมื่อคาบพละ วีวไม่ได้ช่วยเหลือมะลิเลย
เพราะนึกว่าตนเองเก่ง ไม่อยากเอาผู้อื่นมาเป็นภาระ
แต่เมื่อถึงงานที่ตนเองไม่เก่ง ไม่ถนัด ผู้อื่นยังช่วยตนได้

วิวถามมะลิว่า “ไม่โกรธเราหรือ ที่เราไม่ให้เธออยู่กลุ่มด้วยในคาบพละ เพราะเราคิดว่าเธออ่อนแอ”

“ไม่โกรธหรอก...”

เราทุกคนยอมมีความถนัดที่ต่างกัน เรายังชื่นชมที่วิวเก่งพละมาก ๆ เลย” มะลิตอบวิว

“มะลิเองก็วาดภาพเก่งมากนะ เราขอโทษนะมะลิ” วิวเริ่มสำนึกได้

รื้อคิดได้แล้วว่า เรามีความสามารถ มีความถนัดต่างกัน
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา รื้อก็ใช้ความสามารถของตนเองช่วยเหลือเพื่อนในชั้น
และยอมรับเพื่อนในงานที่เพื่อนถนัดและตนไม่ถนัด

การเห็นคุณค่าในตัวเอง คืออะไร

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลรับรู้ว่าคุณค่า
นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง และการยอมรับนับถือตนเอง

วิธีการเสริมสร้างคุณค่าในตนเอง

คิดแก้ปัญหาในทางบวก มองโลกในแง่ดี ยอมรับข้อดีข้อเสียของตัวเอง
ไม่คิดเปรียบเทียบกับคนอื่น ตั้งเป้าหมายในชีวิต และให้โอกาสกับตนเองในการเริ่มต้นใหม่
มองด้านดีของตัวเอง และใช้คำพูดที่ดีๆ กับตนเองอย่างสม่ำเสมอทุกวัน

การเห็นคุณค่าในผู้อื่น

เข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย
เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง
รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น
ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี
สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

เพื่อนที่เก่งเหมือนกันนะริ้ว